

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 683/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Hamilton & Co s. r. o.**, Staré Grunty 24, Bratislava, zastúpenej Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-7Sa/101/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným postupom správneho súdu. Žiada priznať finančné zadostučinenie 4 500 eur a uplatnila si právo na náhradu trov konania vo výške 4 167,07 eur.

2. Sťažovateľka žiadala o poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, okrem iných subjektov aj Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré však jej žiadosti nevyhovelo, keďže podľa jeho názoru otázky sťažovateľky nespádajú do režimu zákona o slobode informácií.

3. Sťažovateľka po ďalšej komunikácii s ministerstvom následne podala na Okresnom úrade Bratislava oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že postupom ministerstva došlo k spáchaniu priestupku. V rámci konania pred ním podala sťažnosť na prietahy v priestupkovom konaní, ktorá bola postúpená prednostovi Okresného úradu Bratislava. Zároveň sa s cieľom odstránenia nedostatkov v priestupkovom konaní obrátila na Okresnú prokuratúru Bratislava III,

ktorá vec postúpila miestne príslušnej Okresnej prokuratúre Bratislava I. Táto upovedomila sťažovateľku o odložení jej podnetu bez prijatia prokurátorského opatrenia.

4. Okresný úrad Bratislava rozhodnutím zo 6. apríla 2022 zastavil priestupkové konanie, pričom po podaní odvolania sťažovateľkou bolo toto rozhodnutie potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Bratislava z 1. augusta 2022.

5. Sťažovateľka podala 17. októbra 2022 správnu žalobu proti uvedenému prvostupňovému aj druhostupňovému rozhodnutiu Okresného úradu Bratislava o zastavení priestupkového konania. Nasledovala séria procesných úkonov správneho súdu, ktorý napokon rozsudkom z 29. júla 2025 zamietol správnu žalobu sťažovateľky. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 12. augusta 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Podstatou argumentácie sťažovateľky je tvrdenie, že posledný deň lehoty na podanie kasačnej sťažnosti jej uplynie 12. septembra 2025, preto nepovažuje právoplatné rozhodnutie správneho súdu za konečné rozhodnutie o jej správnej žalobe, keďže v čase podania ústavnej sťažnosti je proti nemu prípustný opravný prostriedok v podobe kasačnej sťažnosti. Postup správneho súdu považuje sťažovateľka za neefektívny a nesústredený. Konanie má pre ňu ekonomický význam, keďže predmetné otázky sa týkali jej ďalšieho postupu počas protipandemických opatrení, súčasťou ktorých bolo aj zatvorenie jej prevádzok, pričom odpovede na predmetné otázky sa dosiaľ nedočkala, ako aj satisfakčný (možnosť domôcť sa súdnou cestou k spravodlivosti), pričom pre zdĺhavosť neefektívneho a nesústredného vedenia namietaného konania odporcom sa nepriaznivý dopad konania na ňu a jej vieru v súdny systém a spravodlivosť ešte viac negatívne prehlbuje.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podstata námietok sťažovateľky spočíva v tvrdenom porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 38 ods. 2 listiny a jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom správneho súdu v označenom konaní.

9. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020, II. ÚS 183/2022).

10. Podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej

sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02), alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

11. Ústavný súd poukazuje na to, že správny súd rozhodol vo veci samej 29. júla 2025, jeho rozsudok nadobudol právoplatnosť 12. augusta 2025 a sťažovateľka ústavnú sťažnosť doručila 12. septembra 2025, keď tvrdený zásah do jej práv už netrval. Právna istota sťažovateľky tak bola nastolená. Sťažovateľka je toho názoru, že napadnuté konanie stále prebieha, pričom sa odvoláva na možné podanie kasačnej sťažnosti, ktorá, ak by bola prípustná a sťažovateľka ju uplatnila, nijako neovplyvní fakt, že konanie správneho súdu bolo právoplatne ukončené a potenciálny zásah do ňou uplatnených práv netrvá. Napokon, sťažovateľka v ústavnej sťažnosti netvrdí a ani žiadnym spôsobom nepreukazuje, že kasačnú sťažnosť aj skutočne podala. Rovnako neobstojí odkaz na rozsudok EŠLP vo veci Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016, sťažnosť č. 65302/11, ktorého podstatou je to, že konanie sa považuje za ukončené ako celok, až keď je rozhodnuté aj o trovách konania. To však nie je prípad sťažovateľky.

12. Na základe týchto skutočností nie je možné dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom správneho súdu v napadnutom konaní. Preto jej ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Konajúci senát sa musí opätovne vyjadriť k vyčísleniu náhrady trov konania sťažovateľky, ktoré majú predstavovať 4 167,07 eur. Sťažovateľka tvrdí, že v súvislosti so zastúpením neboli poskytnuté len úkony právnej služby spočívajúce v príprave a prevzatí zastúpenia a podaní ústavnej sťažnosti, ale aj množstvo ďalších úkonov vykonaných v jeden deň (11. septembra 2025) – vyčíslenie trov právneho zastúpenia, vypracovanie právneho rozboru a porady advokáta so sťažovateľkou od 6.00 h do 8.00 h, od 9.00 h do 11.00 h a od 12.00 h do 14.00 h. I nezaujatému laikovi musí byť zrejmé, že ide o zjavne vyfabulovanú legendu advokáta sťažovateľky. Ved' rozumne nemožno očakávať, že advokát musí sťažovateľke, nad rámec prípravy a prevzatia zastúpenia, na opakovaných poradách vysvetľovať podstatu skutkovo a právne jednoduchej ústavnej sťažnosti. Takéto opakované vyčíslenie trov zastúpenia advokátom (III. ÚS 37/2025, III. ÚS 357/2025, III. ÚS 586/2025) v konaní o ústavnej sťažnosti je prejavom toho, že advokát sťažovateľky nielen nedbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, ale pri výkone advokácie postupuje tak, že i v očiach nezaujatého pozorovateľa znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu